

אמרי שפר "תמו"

מתוך "ליקוטי שמואל"

מלקט ועורך" ש. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

הגיליון מופיע באתר 'לדעת' וכן ניתן לקבלו לאימייל מדי שבוע על ידי שליחת בקשה. eisikovits1@gmail.com,

058-4852-443

אודה לכם אם תעבירו את העלון לאנשיכם או כתובות של נציג עלון. אשמח לקבל הערות מחכימות ובל"נ אשתדל להתייחס אליהם. גם רשות להדפיס / לחלק / להעתיק / לשמור. - בשעת הצורך הרשות נתונה לאמור מהדברים שבעלון אף שלא בשם אומרם. אבל הבא להדפיס וידפיס בשם אומרם. יביא גאולה לעולם. כמו כן יש אפשרות לקבל כל עלון בכל שפה כמעט שתרצו בתרגום של ווארד .

"איך למדו כל השנים, איך למדו כל הגאונים, איך ידעו ש"ס, איך ידעו ארבעה חלקי שו"ע, האם ע"י לימוד של דף גמרא לשבוע? לא יתכן, וזה הכל מעשה שטן! והנה גדולי ראשי הישיבות שליט"א צווחים על ענין זה ככרוכיא ואין שומע להם בזה, אלא על כרחך שזה מעשה שטן, והייתי אומר שפשוט צריך לגזור תענית על זה. (הגאון רבי יואל קלופט זצ"ל אב"ד חיפה)

אין הברכה שורה אלא בדבר המתנהל בחשאי והרחק מאור הזרקורים, שאין לך מדה יפה יותר ממנה.

אין לשפוט אדם לפי מראהו החיצוני. תמיד נסה להביט לעומק. זהו בדיוק מה שביקשו חז"ל להטמיע בנו. חג הפורים הוא הזמן להסתכלות – לירידה אל העומק.

אלה פקודי המשכן (לח כא) אליבא דאמת, לא היה כל צורך בעריכת דין – וחשבון זה, אלא "אשר פוקד על פי משה" – משה רבנו דרש זאת, ללמדנו, אע"פ שגבאי הצדקה הכשרים, אין בודקים אחריהם, כי באמונה הם עושים, בכל זאת טוב שיתנו חשבון, שמא יעלה ברצונו של מי שהוא לדעת, מה נעשה בכל הכסף שנתרם למשכן. "והייתם נקיים מה' ומישראל"

אם אינכם מכירים אנשים נזקקים ולא תפגשו כאלה במהלך יום הפורים תוכלו לקיים את מצוות מתנות לאביונים באמצעות ארגוני וגבאי צדקה. במקומות רבים ניתן למצוא גבאי צדקה שיקבלו מכם העברות תשלום או כסף לפני פורים אבל ידאגו להעניק את הכספים לעניים ביום הפורים עצמו ולשמח אותם.

אמר הבעל שם טוב זצ"ל: קבל כל הבא עליך בעולם הזה באהבה, ויהיו לך עולם הזה ועולם הבא.

אמר רבי צדוק הכהן מלובלין זצ"ל: אל מקום שאדם בורח בשעת צרתו, ניכר ששם שורשו.

באחד השיעורים שמסר הגר"ש אלישיב זצ"ל השתתף אדם אמריקאי ושאל "מה הרויח רש"י מדברים שאומר?" והרב אלישיב הסביר שוב את הדברים, אולם אותו אמריקאי חזר ושאל שוב

"מה הרויח רש"י מדבריו?", אמר לו הרב אלישיב בחיך, אתם מגיעים מאמריקה, שם בלי להרויח לא עושים כלום.

בבתי הכנסיות ניצבים ביום תענית אסתר קערות רבות, של מגוון צרכי צדקה, עבור מנהג 'זכר למחצית השקל'. מה שגורם להתלבטות לאיזה קערה לשלשל את המטבעות. ובכן, השערי-תשובה (שם סק"ב) כותב נגד אלו הנוהגים לתת את המטבעות של זכר-למחצית-השקל לחזן או לקורא את המגילה, שיש לבטל מנהג זה, ויש לתת את המטבעות דווקא לעניים (וכן משמע דעת השעה"צ סק"ט).

בוא וראה כמה גדולה היא ירידת הדורות - אמר הגאון רבי אייזל חריף מסלונים: בדורות ראשונים היו אנשים מוכנים לוותר על כספם וזהבם כדי לעשות להם א-לוהים. ואילו בדורות האחרונים אנשים מוותרים על א-לוקים כדי לעשות להם כסף וזהב...

"ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם" (ל"א י"ז). לכל בעל מלאכה וסוחר יש שלט תלוי על חנותו שמודיע על עיסוקו. כל זמן שהשלט תלוי אע"פ שהבעל מלאכה נוסע מהמקום למספר ימים, יודעים שכאן נמצא אדם זה כפי שהשלט מעיד. אבל כאשר מורידים את השלט סימן שהבעל מלאכה עזב את המקום לחלוטין. כך ה'שבת קודש' היא אות ושלט שהקב"ה שוכן אצל היהודי בלבו ובביתו, אף כאשר פוגם במשהו ומתרחק מהתורה אבל השלט נמצא - הוא שומר את השבת סימן שעודנו יהודי, אבל כאשר הוא מוריד את האות והשלט ואינו שומר שבת סימן שהתרחק מהיהדות ועזבה לחלוטין. (החפץ חיים)

בית כנסת אחד בבני ברק קיבל על עצמו חיזוק וכך נכתב: "כל בעלי הפלאפונים מתבקשים בכניסה לבית הכנסת להעביר את הפלאפון למצב של 'דמו כאבן', ובדיעבד אפשר 'אחזמו רעד', אבל בשום אופן לא להגיע ל'אז ישיר', כי אם 'שמעו עמים - ירגזון'.

בספר זרעא חיא מצינו שרוב עיני הפורים מתחילים באות מ': מ'שנכנס אדר, מ'רבין בשמחה, מ'חיית עמלק, מ'חצית השקל, מ'קרא מגילה, מ'שתה ושמחה, מ'שלוח מ'נות, מ'תנות לאביונים. מ' זה גם מאתיים. ש' למה השטר של ה - 200 ₪ בצבע כחול? על שם השיר: "כספנו ירבה כחול" ... אם כבר מתרבה שיהיה בצבע כחול.

בעל הטורים כותב על הפסוק בפרשת השבוע (שמות לח, כז) מֵאֵת אֲדָנִים לְמֵאֵת הַפְּכָר כֶּכֶר לְאֶדָן, שכנגד מאה האדנים תיקנו לברך מאה ברכות שבכל יום. הוסיף וביאר הרה"ק בעל חידושי הרי"ם מגור ז"ע: כמו שהאדנים היו היסודות של המשכן, כך מאה הברכות הם היסודות של המשכן הפרטי של כל יהודי, כל קדושתו של איש יהודי מבוססת על מאה הברכות, כי אדנים הוא מלשון אדנות, ועל ידי מאה הברכות מעידים שהקב"ה הוא האדון של הבריאה כולה.

בספר ילקוט אברהם (לר' אברהם ליפשיטץ. י"ל בתרצ"א. סי' תרפ"ו) הביא מקור למנהג ישראל קדמון לכתוב 'משנכנס אדר מרבים בשמחה' על נייר ולהדביק מול הפתח בבתים ובבתי כנסיות ובתי מדרשות, ואמנם בגמ' כתוב 'משנכנס אדר וכו' אך לכתוב זאת על נייר ולתלות על הקיר מנין? וביאר דהא נפסק בשו"ע (סי' תקס") שיש לשייר בכל בית אמה על אמה זכר לחורבן, ולכך נהגו להדביק זאת דווקא על מקום שהוא שבמקום תוגה היא שמחה וששון ליהודים.

בספר "פרשת דרכים" נכתב לפרש את הפסוק "לעשה נפלאות גדלות לבדו" (תהלים קלו, ד), שהקדוש ברוך הוא עושה נפלאות גדולות "לבדו" - הינו שהאדם כלל אינו מכיר באותן "נפלאות גדולות", ורק הקדוש ברוך הוא "לבדו" יודע אודותן.

בשבת השניה מארבע פרשיות קוראים בפרשת "זכור". היא כדי לזכור את מעשה עמלק וקוראים בשבת שלפני פורים, כדי לסמוך אותה למעשה המן שהיה מזרע עמלק, וכדי להקדים זכירת מחיית עמלק לתעשייה, וכמו שכתוב והימים האלה נזכרים ונעשים.

גבאי בית המדרש הגדול בוילנא התקינו פעם תקנה שלא לתת לדרשנים הבאים ממרחקים לדרוש בבית המדרש. כששמע זאת הגר"א זי"ע אמר לגבאים: 'המשכן נקרא כך מלשון שכינה ששרתה בו, אף בית המדרש נקרא כן על שם הדרשות הנשמעות בו, ואם אין דרשות - אין זה ראוי להיקרא בית המדרש, אלא סתם בית'!

גַּם הַנָּשִׁים חַיְבוֹת בְּמִשְׁלוֹחַ מְנוֹת וּמִתְּנוֹת לְאֲבִיוֹנִים. מִשְׁלוֹחַ מְנוֹת תִּשְׁלַח אִשָּׁה לְאִשָּׁה וְאִישׁ לְאִישׁ. אָבֵל מִתְּנוֹת לְאֲבִיוֹנִים יְכוּלָה גַּם אִשָּׁה לִשְׁלַח לְאִישׁ וְכֵן בְּהַפּוּךְ. קִצַּת נָשִׁים סוּמְכוֹת עַל בְּעֻלְיָהֶן שֶׁהֵם שׁוֹלְחִין גַּם בְּשִׁבְלֹן, וְאִינוּ נְכוּן, אֶלָּא יֵשׁ לְהַחֲמִיר.

דרשו הקדמונים בחובת ההשתדלות, מה קדם למה? האם ההצלחה היא שמביאה את האדם לידי שמחה, או שהשמחה היא שמביעה את האדם להצלחה? והמסקנה אחת היא: השמחה לכשעצמה, היא שמביאה את האדם להצלחה, כי השמחה נובעת מאמונה עמוקה בהשגחה פרטית, ולכן עצם השמחה פותחת לאדם את שערי ההצלחה והסייעתא-דשמיא בכל דרכיו.